

விலங்குடனா விடுதலை?

ஈழ விடுதலைப் போராட்டமானது, எமது மக்கள் எதிர்நோக்கிய திசையை விட்டு, விடுதலையை விட்டு, வேறு எங்கோ ஓர் பாதாளக் கிடங்கை நோக்கிப் போய்க்கொண்டிருப்பது போன்றே எமக்குத் தோன்றுகிறது. ஏனெனில் விடுதலைக்காகப் போராடப் புறப்பட்டவர்கள் மக்களின் உரிமைகள் முற்றாக மறுக்கப்பட்ட நிலையிலே அராஜகத்திற்கும், ஜனநாயகமின்மைக்கும் இவ்விடுதலைப் போராட்டத்தை அடகுவைத்து விட்டார்கள்.

இந்நிலையில்தான் பல்கலைக்கழக மாணவன் விஜிதரன் கடத்தப்பட்டிருக்கிறார். இவர் யார்? எதற்காகக் கடத்தப்பட்டார்? என்பதெல்லாம் உங்களுக்குத் தெரிந்ததே! விஜிதரன் ஒரு கேடியல்ல, பெண்களைக் கற்பழித்தவர் அல்ல, கொலை செய்தவரல்ல; கொள்ளையடித்தவரல்ல; இத்தனைக்கும் மாறாக இவர் செய்தவை குற்றங்களைத் தட்டிக்கேட்டது, நியாயத்திற்காகப் போராடியது, மாணவர்களுக்கெல்லாம் அநியாயத்திற் கெதிராகப் போராடும் போர்க்குணம் கொண்ட முன்னோடியாகத் திகழ்ந்தது. இவைகள் தான் அவர் செய்த குற்றங்களா? இந்நிலை விஜிதரனுக்கு மட்டுமே நிகழ்ந்ததல்ல. ஈழம் பூராகவும் உண்மையைக் கேட்டவர்கள் உண்மைகளாக்கப்பட்டார்கள். நியாயத்திற்காகப் போராடியவர்கள் சிந்திக்கப்பட்டார்கள். இவ்வகையில் தான் அராஜகம் தலைதூக்கியது.

ஜனநாயகம் மறுக்கப்பட்ட நடுபாசிய சிறிலங்கா அரசாங்கத்தில் பிடிபட்டு வெளிக்கடை பூசாவில் சிறையிருந்த கைதிகள் தாம் சிறைக்கைதிகளுக்குரிய உரிமைகளைப் பெறுவதற்காக அகிம்சை வழியில் சாகும்வரை உண்ணாவிரதப் போராட்டம் நடாத்தி, சிறிலங்கா அரசாங்கத்தில் வெற்றி கண்டார்கள். ஏன்? அண்மையில் எமது அயல்நாட்டில் விடுதலை இயக்கங்களின் தொலைத்தொடர்பு சாதனங்களும், ஆயுதங்களும் அரசாங்கத்தினால் கைப்பற்றப்பட்டதிற் கெதிராக எமது விடுதலை இயக்கங்களுள் ஒன்றான தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளின் தலைவர் திரு. வே. பிரபாகரன் அவர்கள் சாகும்வரை உண்ணாவிரதம் இருந்தார். அவர் எம் நாட்டுப் பிரஜையாக இருந்த போதிலும் இந்திய அரசாங்கத்தால் அவரது போராட்டத்திற்கு மனிதாபிமான முறையில் மதிப்பளித்து கைப்பற்றப்பட்ட தொடர்பு சாதனங்களும் ஆயுதங்களும்மீள் ஒப்படைக்கப்பட்டன. ஆனால் ஜனநாயக உரிமைக்காகப் போராடிய விஜிதரன் கடத்தப்பட்டதன் காரணம் அறிய விரும்பிய மாணவர்கள் அகிம்சை வழியில் போராட்டத்தின் உச்சக்கட்டமான சாகும்வரை உண்ணாவிரதப் போராட்டத்தை நடாத்தி, மரணத்தின் வாயிலை அண்டி நின்று வேளையில், இந்த உண்ணாவிரதத்தின் தன்மையை மகிமையைப் புரிந்து கொள்வதற்கான ஜனநாயக சக்திகள் இல்லை என்பதை உணர்ந்து கொண்ட மாணவர்கள் தமது உண்ணாவிரதப் போராட்டத்தைக் கைவிட்டிருக்கிறார்கள். இதனை வைத்துக்கொண்டு அராஜகம் வென்று விட்டதாக யாரும் கருதிவிடக் கூடாது.

மாணவர்கள் தொடங்கியிருந்த இவ்வுண்ணாவிரதப் போராட்டமானது, மிகவும் சக்தியாய்ந்தது என்று அது நிறுத்தப்பட்டாலும், இந்த உண்ணாவிரதங்களின் தியாகத்திற்கு அராஜகவாதிகள் பதில் சொல்லித்தான் ஆகவேண்டும். சிறிய விடயத்தைப் பெரிது படுத்துகிறார்கள் என்று சிலர் முணுமுணுப்பது எமக்குக் கேட்கக்கூடியதாக இருக்கிறது. நீதிக்காகப் போராடிய மாணவன் கடத்தப்பட்டு இவ்வரை எந்தத் தகவலும் தெரியாமல் இருப்பது சிறிய விடயமா? பேசுவதற்கும் எழுதுவதற்கும் எமக்கு உரிமையில்லையென்றால் பெறப்போகும் தமிழீழம் எம்மக்களுக்குத் தூக்குமேடையாகத்தான் இருக்கும் விஜிதரனின் மர்மத்தை விடுவிக்க இங்குள்ள விடுதலை இயக்கங்கள் முயலவில்லையானால், அவர்களே அராஜகத்தை நீசுற்றி வளர்ப்பது போலாகும். இங்குள்ள அராஜகம் போக்கப்படவில்லையென்றால் தமிழீழத்திற்காகப் போராடுவதில் அர்த்தமேயில்லை.

அடக்குமுறைகளும், அராஜகங்களும், வென்றதாக சரித்திரம் இல்லை. இடவரை பள்ள அராஜக நடவடிக்கைகள் தமிழீழத்தில் நடக்கும் பொழுது கைகட்டிக்கொண்டும், பேசமுடியாதவர்களாக முணுமுணுத்துக் கொண்டும் இருந்த மக்கள் இன்றைய விஜிதரன் கடத்தல் மூலம். இதற்கு மேலும் பொறுப்பதற்கு தயாராக இல்லை என்பது போல் தம்மை நேரடியாகவே இனங்காட்டிக் கொண்டு அராஜகத்திற்கு எதிராகப் போராடப் புறப்பட்டு விட்டார்கள். மக்களுடைய இந்தப் போராட்டமானது ஆயுதம் வரை செல்வதற்கும் அதிககாலம் பிடிக்காது. எனவே அராஜகம் தோற்பதென்பது வரலாற்று நியதி.

அராஜகவாதிகளே! இப்பொழுதாவது சிந்தியுங்கள்! உங்கள் அழிவைத் தவிர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமாயின் விஜிதரனின் விடுதலையுடனாவது அராஜக நடவடிக்கைகளுக்கு முற்றுப்புள்ளி வைப்புகள். இல்லையெல் நீங்கள் மக்களால் அழிக்கப்படுவது நிச்சயமே!

மக்கள் என்றும் தோற்றவில்லை!

அராஜகம் என்றும் வென்றதில்லை!

1-12-1986

உதயகலைவாணி சனசமுத நில்லயம், இளம் பறவைகள் கலாச்சார மன்றம், ஸ்கைபேன்ஸ் விளையாட்டுக் கழகம், உதயன் படிப்பகம், கடற்கொழிலாளர் சங்கம், செல்வா சனசமுத நில்லயம், (பலாலி அமைப்புகள்)